

[Anne Grete Holmsgård]

Den påståede merbeskæftigelse er der desuden ingen som helst sikkerhed for. Lejerne har fortsat ingen indflydelse på, om pengene anvendes, og hvad de i givet fald anvendes til; de har kun sikkerhed for, at lejen stiger med 33 kr. om måneden for en almindelig 80 m²-lejlighed i 1983 og med 70 kr. i 1984 for den samme lejlighed.

Jeg synes desuden, det er latterligt at fremhæve beskæftigelseshensynet – og regeringen har jo selv opgivet nogle yderst beskedne tal som den maksimale effekt – når regeringen samtidig beskærer den almennyttige kvota og undlader at afsætte tilstrækkelige midler til byfornyelsen, som ellers kunne øge beskæftigelsen.

Der er kort og godt tale om at imødekomme ejernes og udlejernes gentagne krav om flere penge til uventet vedligeholdelse, uden at udlejerne i øvrigt på noget tidspunkt, siden denne ordning blev indført, oprindeligt i 1967, har kunnet godtgøre, at de afsatte midler ikke var tilstrækkelige. Meget tyder på, at midlerne har været tilstrækkelige, ikke mindst den manglende succes for den bindingsordning, der blev gennemført i 1984 med virkning fra 1. januar 1981, den såkaldte § 18 a-konto i boligreguleringsloven. Her fik udlejerne ret til at øge vedligeholdelsesbidraget med 2×5 kr. pr. m², hvis de til gengæld indbetalte hele vedligeholdelsesbeløbet på en bunden konto i Grundejernes Investeringsfond. Så vidt jeg ved, er det kun omkring 300 ejendomme, der har benyttet sig af denne ordning. Der har altså ikke været det store behov for yderligere hensættelse til uventet vedligeholdelse, vel at mærke når modydelsen skulle være, at hele det vedligeholdelsesbidrag, lejerne betaler hver måned, skulle ind på en bunden konto, hvorved der for første gang siden 1967 var en vis mulighed for at kontrollere, at pengene ikke gik i ejernes private lommer, men faktisk blev brugt til vedligeholdelse i en eller anden udstrækning.

Nu forærer regeringen ejerne den huslejestigning, de allerede kunne have fået, hvis de ville have ladet alle midlerne binde, og sikrer, at de henholdsvis 7 kr. 50 øre og 27 kr. 50 øre pr. m², lejerne allerede indbetaler, fortsat skal tilfalde ejerne uden nogen som helst kontrolmuligheder fra lejernes side. Samtidig kan udlejerne så glæde sig over, at udbetalingen af de store huslejestigninger,

der blev gennemført i 1966 af bl.a. det radikale venstre og socialdemokratiet sammen med de konservative og venstre, nu påbegyndes. Det drejer sig om overførsel af 1 mia kr. fra lejerne til udlejerne, og jeg synes ærligt talt, at de radikale, når de nu står heroppe og snakker om, at der er brug for øgede hensættelser til vedligeholdelse, var forpligtet til i det mindste at sørge for, at de penge, der nu automatisk vil tilfalde udlejerne, hvis der ikke bliver gjort noget, bliver brugt til vedligeholdelse i den private udlejningsmasse. Jeg synes, det ikke mindst er deres ansvar, når de i øvrigt i forbindelse med al den lovgivning, der er fremlagt her i oktober og november måned, er stået frem som dem, der skulle sikre den sociale balance og sørge for, at de dårligst stillede her i samfundet ikke blev ramt. Er der nogen, der er dårligt stillet, er det i hvert tilfælde en stor gruppe af de mennesker, der i dag bor i det private udlejningsbyggeri, og som daglig er udsat for den skalten og valten, som den lejelov, hr. Dræbye før sagde efter hans mening var udmærket, giver anledning til.

Så kunne jeg i øvrigt også godt tænke mig at vide, hvad den dybere begrundelse er for, at der ikke længere skal være en tidsfrist for, hvornår udlejerne skal have indbetalt husleje-forhøjelsen til Grundejernes Investeringsfond. Efter den gamle § 18 a-ordning skulle den være indbetalt en måned efter det år, hvor indbetalingerne havde fundet sted, men den regel ophæver regeringen nu ved sit lovforslag.

For at ingen skal gå ram forbi, skal boligsikringen også forringes generelt med 8 pct. Det vil ramme høj og lav, forsikrer regeringen, men det er jo løgn, for det rammer kun de dårligt stillede, da det kun er dem, der har mulighed for overhovedet at få boligsikring. Ud over de 8 pct., som den generelle nedsættelse er på, skal den årlige regulering, der foretages, desuden nedsættes til 4 pct. om året. Det betyder; så vidt jeg kan se, fra 1. januar i år, at der ikke bliver tale om 8 pct.s forringelse af boligsikringen, men derimod om 14 pct.s forringelse af boligsikringen, for boligsikringen skulle jo have været reguleret 1. januar med den almindelige prisudvikling, og den ligger mig bekendt på omkring de 10 pct. Nu skal den altså kun reguleres med 4 pct., og sammenlagt med de 8 pct. bliver det så en 14 pct.s forringelse. Og så giver jeg ik-